

Det regner jeg ikke med at jeg kan overbevise hr. Frank Dahlgaard om det principielt betænkelige i, men jeg vil gerne spørge hr. Frank Dahlgaard: Hvad så med alle de skoler, som også bliver ramt af det foreliggende lovforslag, og som intet har med Tvindimperiet at gøre? Hvad med de skoler, som er under dannelse, men som bliver ramt, fordi man er nødt til, siger man, at lave et to års moratorium for alle skoler. Det er Møens Friskole og andre skoler rundt omkring, som i tillid til gældende lovgivning har disponeret også økonomisk, og hvor lokal-samfund er afhængige af en skoles etablering for at bevare skolen i lokalområdet.

Er det noget, som bekymrer hr. Frank Dahlgaard, at den slags skoler, som intet har med Tvind at gøre, også bliver ramt, og hvis det bekymrer Det Konservative Folkeparti og hr. Frank Dahlgaard, er det så noget, man vil sikre bliver lavet om som en forudsætning for at bære loven igennem?

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg synes, det var interessant retspolitisk set at høre hr. Frank Dahlgaards redegørelse for, hvad der er forskellen mellem retssager og folkedomstole, for normale domstole tager i retssager hensyn til beviser og fakta. Hr. Frank Dahlgaards vurderinger bygger på spørgsmål om tillid og mistillid. Man træffer beslutninger på baggrund af tillid og mistillid. Og så kan man jo vurdere, hvor retsgarantien er bedst.

Hvad er så grunden til, at det her er nødvendigt? Hr. Frank Dahlgaard siger, at dette er så krænkende for retsbevidstheden. Men der er jo mange ting, der er krænkende for retsbevidstheden. Jeg føler det f.eks. fantastisk krænkende for retsbevidstheden, at selskabstømmere i årevis har drevet gæk med danske skatteydere. Men det gør vel ikke, at vi her i Folketinget skal til at tage stilling med navn og adresse til selskabstømmere.

Det, hr. Frank Dahlgaard siger, er, at vi jo ikke nogen pligt har til at give tilskud i én uendelighed til forskellige skoler. Det er selvfølgelig fuldstændig korrekt, det har vi ikke, ligesom vi f.eks. ikke har pligt til at give tilskud til politiske ungdomsorganisationer. Men det kunne vel ikke få hr. Frank Dahlgaard til at overveje den mulighed, at vi her i Folketinget traf en beslutning om, at nogle politiske ungdomsorganisationer blev frataget deres tilskudsret, mens andre fortsat kunne få.

Derfor er vi tilbage ved det centrale spørgsmål: Eksisterer der andre særlove, som fratager én gruppe af borgere noget, som andre har? Eksisterer der en sådan særlovgivning i Danmark, synes jeg, hr. Frank Dahlgaard skal gå herop og redegøre for, hvad det er for en særlovgivning.

(Kort bemærkning).

Frank Dahlgaard (KF):

De spørgsmål, der er rettet til mig, bærer præg af desperation fra venstrefløjens side over, at der ikke rigtig er nogen, der vil lege med dem i de korte bemærkninger, og det kan der være noget om.

Jeg synes, denne sag er så alvorlig, at der ingen grund er til at pjatte. Og fordi der fremsættes en særlov, er det jo ikke meningen, at der skal fremsættes særlove hele tiden om alt muligt. Overhovedet ikke. Hvad er det dog for noget pjat? Hvad er det for noget at pådutte mig eller andre fornuftige politikere i denne sal?

Det er naivitet, eller også er det hykleri, der stråler ud af det, man kommer med fra SF's side og også fra Enhedslistens side, at nu skal der gribes ind, men det må altså endelig ikke være for alvorligt og for effektivt, og man skal tage hensyn til dit og dat.

Realiteten er jo, at nu har det her Tvindforetagende eksisteret i 25-26 år, og der har været bøvl med det hele tiden og fiflerier, de har lovet bod og bedring, og der er bare ikke sket noget; de griner højt i skægget ad os og provokerer folkestyret. Så skal vi vise, når folkestyret er blevet provokeret længe nok med fiflerier – og Rigsrevisionens rapport og andre rapporter ligger der jo; der er jo beviser på bordet – at så griber vi ind. Så kan folkestyret godt være effektivt og hurtigt, og det er det, man fra Tvinds side spekulerer i at det ikke kan. Og dér er man på venstrefløjen alt for villige til at køre Tvinds løb.

Anne Baastrup (SF):

Der skal altså ikke være tvivl om, at SF går ind for, at man holder loven, og der skal heller ikke være tvivl om, at vi går ind for, at de frie skoler får lov til at blive bevaret. Lovgivningen har hidtil givet nogle muligheder, men det har tilsyneladende ikke været nok.

Undervisningsministeren kommer så med to lovforslag, L 218 og L 219, som forsøger at stramme op. Skolerne får besked på, hvordan de skal indrette sig for fremtiden. Skolerne går i gang med at indrette sig for fremtiden, og så